

VETOOMUS KAIKKIEN SOTIVIEN MAIDEN SOTILAILLE

Sotilasveljet!

Olemme kaikki kiusaantuneet kauheasta sodasta, joka on vienyt miljoonia ihmishenkiä, tehnyt miljoonia raajarikoiksi, tuonut tullessaan ennenkuulumatonta kärsimystä, hävitystä ja nälkää.

Ja yhä enemmän alkaa olla sellaisia ihmisiä, jotka kysyvät itseltään: minkä vuoksi tämä sota alkoi, minkä vuoksi sitä käydään?

Meille, työläisille ja talonpojille, jotka kannamme sodan raskaimman taakan, käy päivä päivältä yhä selvemmäksi, että sodan aloittivat ja sitä käyvät kaikkien maiden kapitalistit omien etujensa vuoksi, maailman herruudesta, markkinoista tehtailijoille ja pankkiireille ja rosvotakseen heikkoja kansallisuuksia. He jakavat siirtomaita, anastavat alueita Balkanilla ja Turkissa — ja sen takia Euroopan kansojen täytyy kurjistua, sen takia meidän täytyy nääntyä ja nähdä perheittemme joutuvan kurjuuteen, nälkään ja perikatoon.

Kapitalistiluokka kahmii kaikissa maissa jättimäisiä, ennenkuulumattomia, skandaalimaisen suuria liikevoittoja tilauksista ja sotatarviketoimituksista, valloitetuissa maissa saamistaan toimiluvista ja elintarvikkeiden hintojen noususta. Kapitalistiluokka on langettanut kaikille kansoille moniksi vuosikymmeniksi pakkoveron miljardeihin

nousevien sotalainojen korkean koron muodossa. Ja meidän, työläisten ja talonpoikien, pitää sortua, kurjistua, nähdä nälkää, kestää kärsivällisesti kaikki ja samalla voimistaa sortajiamme, kapitalisteja sillä, että eri maiden työläiset surmaavat toisiaan, tottuvat vihaamaan toinen toistaan.

Käymmekö me tosiaankin yhä kantamaan nöyrästi iestämme, kärsimään kapitalistiluokkien välistä sotaa? Käymmekö me yhä pitkittämään tätä sotaa asettumalla kansallishallitustemme puolelle, kansallisen porvaristomme, kansallisten kapitalistiemme puolelle ja rikkoen siten kaikkien maiden, koko maailman työväen kansainvälistä yhtenäisyyttä?

Ei, sotilasveljet, meidän on jo aika avata silmämme, on aika ottaa kohtalomme omiin käsiimme. Kaikissa maissa kasvaa, laajenee ja voimistuu kansan viha kapitalistiluokkaa kohtaan, joka on vetänyt kansan tähän sotaan. Ei ainoastaan Saksassa, vaan Englannissakin, jolla oli ennen sotaa erikoisen vapaan maan maine, monet sadat työväenluokan tosiystävät ja edustajat kituvat vankiloissa sen tähden, että ovat puhuneet rehellisesti totuuden sanoja sotaa ja kapitalisteja vastaan. Venäjän vallankumous on vasta ensimmäisen vallankumouksen ensi askel, sen jälkeen täytyy seurata ja seuraa uusia vallankumouksia.

Venäjän uusi hallitus,— joka kukisti Nikolai II:n, samanlaisen kruunatun rosvon kuin on Vilhelm II,— on kapitalistien hallitus. Se käy samanlaista imperialistista ryöstösotaa kuin Saksan, Englannin ynnä muiden maiden kapitalistitkin. Se on vahvistanut ne salaiset rosvosopimukset, jotka Nikolai II solmi Englannin, Ranskan y.m. maiden kapitalistien kanssa, se ei julkaise näitä sopimuksia kaikkien tietoon samoin kuin Saksankaan hallitus ei julkaise salaisia, yhtä rosvomaisia sopimuksiaan, jotka se on solminut Itävallan, Bulgarian y.m. kanssa.

Venäjän Väliaikainen hallitus julkaisi huhtikuun 20 p:nä nootin, jossa se vielä kerran vahvistaa vanhat, tsaarin solmimat rosvosopimukset ja ilmoittaa olevansa valmis käynnään sotaa lopulliseen voittoon asti herättäen siten suuttumusta niissäkin, jotka ovat tähän asti luottaneet Väliaikaiseen hallitukseen ja tukeneet sitä.

Mutta Venäjän vallankumous on luonut kapitalistien hallituksen lisäksi oma-aloitteisia vallankumouksellisia jär-

jestöjä, jotka edustavat työläisten ja talonpoikien valtavaa enemmistöä, nimittäin työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostoja Pietarissa ja useimmissa Venäjän kaupungeissa. Sotilaiden enemmistö ja osa työläisistä Venäjällä — kuten hyvin monet työläiset ja sotilaat Saksassakin — suhtautuvat yhä vielä herkkäuskoisen luottavaisesti kapitalistien hallitukseen, kapitalistien tyhjiin ja vilpillisiin puheisiin rauhasta ilman aluevaltauksia, puolustusodasta ynnä muusta sellaisesta.

Mutta työläiset ja köyhät talonpojat, päinvastoin kuin kapitalistit, eivät ole kiinnostettuja aluevaltauksista eivätkä kapitalistien liikevoittojen suojelemisesta. Sen vuoksi kapitalistien hallituksen jokainen päivä, jokainen askel tulee niin Venäjällä kuin Saksassakin paljastamaan kapitalistien petosta, paljastamaan sitä, että niin kauan kuin kapitalistien herruus jatkuu, niin kauan on mahdoton todella demokraattinen, ei-väkivaltainen rauha, joka pohjautuu todelliseen kieltäytymiseen kaikista aluevaltauksista, s.o. poikkeuksetta kaikkien siirtomaiden, poikkeuksetta kaikkien sorrettujen, väkivalloin liitettyjen tai vajaa-oikeudellisten kansallisuuksien vapauttamiseen, — niin kauan sota tulee todennäköisesti yhä kärjistymään ja pitkittymään.

Vain siinä tapauksessa, jos molemmissa nykyään vihoilisuhteissa olevissa maissa, esimerkiksi Venäjällä sekä Saksassa, valtiovalta siirtyy kokonaan ja yksinomaan työläisten ja sotilaiden edustajain vallankumouksellisten Neuvostojen käsiin, jotka kykenevät myös teoissa eivätkä vain sanoissa repimään rikki pääoman suhteiden ja etujen verkon,— vain siinä tapauksessa molempien sotivien maiden työläiset alkavat luottaa toisiinsa ja pystyvät nopeasti lopettamaan sodan tosidemokraattiseen rauhaan, joka todella vapauttaa maailman *kaikki* kansat ja kansallisuudet.

Sotilasveljet!

Tehkäämme kaikki voitavamme jouduttaaksemme tämän toteutumista, päästäksemme tähän päämäärään. Älkäämme pelätkö uhreja — kaikki uhraukset työväen vallankumouksen hyväksi ovat vähäisempiä kuin sodan vaatimat uhrin. Jokainen vallankumouksen voitokas askel pelastaa satoja tuhansia ja miljoonia ihmisiä kuolemasta, taloudelliseen häviöön joutumisesta ja nälänhädästä.

Rauha tölleille, sota palatseille! Rauha kaikkien maiden työläisille! Eläköön kaikkien maiden vallankumouksellisen työväen veljellinen yhtenäisyys! Eläköön sosialismi!

*VSDTP:n Keskuskomitea
VSDTP:n Pietarin komitea
„Pravdan” toimitus*

*„Pravda” № 37, toukokuun 4
(huhtikuun 21) pnä 1917*

*Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan*
